

พระราชบัญญัติ

แก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑

ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

พ.ศ. ๒๕๒๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๑

เป็นปีที่ ๓๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ พ.ศ. ๒๕๒๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๔ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๔ ภายใต้บังคับข้อ ๑ ทวิ ห้ามมิให้คนต่างด้าวประกอบธุรกิจ ดังต่อไปนี้

(๑) ธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชี ก. หรือบัญชี ข. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับนี้ เว้นแต่จะได้มีพระราชกฤษฎีกาอนุญาต พระราชกฤษฎีกาอาจกำหนดเงื่อนไขประการใดก็ได้

(๒) ธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชี ค. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับนี้ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดี และการแก้ไขเปลี่ยนแปลงบัญชี ค. ให้กระทำโดยพระราชกฤษฎีกา”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๑ ทวิ และข้อ ๑ ตร. แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๔๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

“ข้อ ๑ ทวิ คนต่างด้าวดังต่อไปนี้จะประกอบธุรกิจได้เฉพาะธุรกิจใดในท้องที่ใดที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ในประกาศดังกล่าวรัฐมนตรีจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดไว้ก็ได้ตามที่เห็นสมควร

(๑) คนต่างด้าวที่ถูกเนรเทศตามกฎหมายว่าด้วยการเนรเทศ ซึ่งได้รับการผ่อนผันให้ไปประกอบธุรกิจ ณ ที่แห่งใดแทนการเนรเทศ หรืออยู่ในระหว่างรอการเนรเทศ

(๒) คนต่างด้าวที่เข้ามาอยู่ในราชอาณาจักรโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง และอยู่ในระหว่างรอการส่งกลับออกนอกราชอาณาจักร

(๓) คนต่างด้าวที่เกิดในราชอาณาจักร แต่ไม่ได้รับสัญชาติไทย ตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ หรือตามกฎหมายอื่น

(๔) คนต่างด้าวโดยผลของการถูกถอนสัญชาติตามประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๓๓๗ ลงวันที่ ๑๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๑๕ หรือตามกฎหมายอื่น

คนต่างด้าวจะประกอบธุรกิจที่รัฐมนตรีกำหนดตามวรรคหนึ่งได้ ต่อเมื่อได้รับใบอนุญาตจากอธิบดี หรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การขอรับใบอนุญาต การออกใบอนุญาตและระยะเวลาการอนุญาตตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำสั่งไม่อนุญาตตามวรรคสอง ผู้ได้รับคำสั่งมีสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีได้ และให้ทำความในข้อ ๑๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑ ตี ห้ามมิให้คนต่างด้าวตาม ข้อ ๑ ทวิ เข้าเป็นหุ้นส่วน หรือเป็นผู้ถือหุ้น ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่ประกอบธุรกิจที่รัฐมนตรีมิได้กำหนดให้คนต่างด้าวนั้นประกอบได้ตามข้อ ๑ ทวิ หรือที่มั่ววัดถู

ประสงค์ในการประกอบธุรกิจที่รัฐมนตรีได้กำหนดให้คนต่างด้าวนั้น ประกอบได้ตามข้อ ๑ ทวิ รวมอยู่กับวัตถุประสงค์อื่นด้วย”

มาตรา ๕ ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๖ แห่งประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๖ คนต่างด้าวผู้ใดประกอบธุรกิจโดยฝ่าฝืนข้อ ๔ หรือ ข้อ ๑ ทวิ วรรคหนึ่งหรือมิได้รับใบอนุญาตตามข้อ ๕ หรือข้อ ๑ ทวิ วรรคสอง หรือมิได้รับหนังสือรับรองตามข้อ ๖ หรือมิได้รับหนังสือรับรองหรือฝ่าฝืนเงื่อนไขที่กำหนดตามข้อ ๓๐ ต้องระวางโทษปรับตั้งแต่ สามหมื่นบาทถึงห้าแสนบาทและให้ศาลสั่งเลิกการประกอบธุรกิจนั้นเสีย”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นข้อ ๒๖ ทวิ แห่งประกาศของ คณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๒๘๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

“ข้อ ๒๖ ทวิ คนต่างด้าวผู้ใดฝ่าฝืนข้อ ๑ ตริ หรือข้อ ๕ ต้อง ระวางโทษปรับตั้งแต่สามหมื่นบาทถึงห้าแสนบาท และให้ศาลสั่งเลิกการ เป็นหุ้นส่วน หรือเป็นผู้ถือหุ้นหรือสั่งเลิกกิจการของคนต่างด้าวขอไว้นั้นเสีย แล้วแต่กรณี”

มาตรา ๗ คนต่างด้าวตามข้อ ๑ ทวิ ซึ่งประกอบธุรกิจโดยอยู่แล้ว ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ให้ประกอบธุรกิจนั้นต่อไปได้จนกว่า จะมีประกาศของรัฐมนตรีตามข้อ ๑ ทวิ

เมื่อมีประกาศของรัฐมนตรีตามข้อ ๑ ทวิแล้ว ในกรณีที่ธุรกิจซึ่งคน ต่างด้าวดังกล่าวประกอบอยู่เป็นธุรกิจที่รัฐมนตรีได้ประกาศให้ประกอบได้ ให้ประกอบธุรกิจนั้นได้ต่อไปแต่ต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาตภายในเก้าสิบวัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๒

เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๗๓

ราชกิจจานุเบกษา

๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๑

นับแต่วันที่ประกาศของรัฐมนตรีดังกล่าว มีผลใช้บังคับ ในกรณีที่ธุรกิจ
ที่คนต่างด้าวดังกล่าวประกอบอยู่นั้นมิใช่เป็นธุรกิจที่รัฐมนตรีได้ประกาศ
ให้ประกอบได้ ให้ประกอบธุรกิจนั้นต่อไปได้อีกหนึ่งนับแต่วันที่พระราช
บัญญัติใช้บังคับ ทั้งนี้ เมื่อได้รับหนังสือรับรองจากอธิบดีแล้ว และธุรกิจ
นั้นมิใช่เป็นธุรกิจที่กำหนดไว้ในบัญชี ก. ท้ายประกาศของคณะปฏิวัติ
ฉบับที่ ๒๔๑ ลงวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๑๕

การขอหนังสือรับรองตามวรรคสอง ผู้ประกอบธุรกิจจะต้องยื่น
คำขอตามแบบ หลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีกำหนดภายในเก้าสิบวัน
นับแต่วันที่ประกาศของรัฐมนตรีตามข้อ ๑ ทวิ มีผลใช้บังคับ ถ้าผู้ประกอบ
ธุรกิจมิได้ยื่นคำขอภายในกำหนดเวลาดังกล่าว ให้ถือว่าผู้นั้นไม่ประสงค์
จะประกอบธุรกิจนั้นต่อไปนับแต่วันที่พ้นกำหนดเวลาดังกล่าว

มาตรา ๘ คนต่างด้าวตามข้อ ๑ ทวิ ผู้ใด เข้าเป็นหุ้นส่วนหรือผู้
ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทใด อันเป็นการต้องห้ามตามข้อ ๑ ตร
อยู่แล้ว ก่อนวันที่พระราชบัญญัติใช้บังคับ ให้คงเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้น
ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทนั้นต่อไปได้อีกหนึ่งนับแต่วันที่พระราชบัญญัติ
ใช้บังคับ

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระ
ราชบัญญัติ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์
นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ หน้า ๑๓

เล่ม ๕๕ ตอนที่ ๗๓ ราชกิจจานุเบกษา ๒๑ กรกฎาคม ๒๕๒๑

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากมีความจำเป็นต้องกำหนดการประกอบธุรกิจของคนต่างด้าวที่เข้ามาในราชอาณาจักรโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมืองให้เหมาะสมและสอดคล้องกับการรักษาความมั่นคงของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้